

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Centurionem per servum lucratur. 30

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

Non sum missus, nisi
ad oves, &c. & non
licet sumere panem
filiorum, & dare ca-
nibus.

Ex contextu patet
Christum in negando
violentiam quan-
daxa passum: tacebat
enim primo, & quasi
torquebat se.

Etiā Domine, nam
& catelli edunt de
micis quæ cadunt,
&c.

Neque enim dixit
Miserere filie, sed
miserere mei, ut no-
tant Patres.

O mulier: magna
est fides tua: fiat tibi
sicut vis.

Reddidit filie salu-
tem corporis, Matri
vera anima per fidem
quam illi indidit.

Quæ sunt secundum
naturam, capacia
admirationis non
sunt.

Non enim venit pa-
cem mittere, sed
gladium, & autho-
rante violentos, qui
cælum expugnant.

Nec curat interim morsus tuos,
Quia Agni sunt.

Vis severus, & asper videri,
Sed (pace tua dixerim) nescis.

Repulsam qui patitur,
Non ita cruciatur, ac tu, qui das.
Mærore ipso negandi.

Alis fiduciam obtinendi.
Agit sophisticam optimum dolor;

Includit tibi vocem vis argumenti;

Urgent responsonem discipuli,
Quam nec dare præceptor potes.

Si Judex es; vides teneri te plectere Dæmonem
Occupantem non sua;

Si Deus; incumbere tibi tui curam operis;
Si utrumque; deberi à te præmium Charitati,

Quæ beneficium suum reputet,
Quod alteri dederis

Extorquet tibi violentia orationis assensum
Victus das manus,

Et quasi à te pœnam dilationis exigeres,
Plura postulatis indulges.

Unica tibi exclamandi causa, multiplex nobis.
Tu miraris

Potuisse tam constanter fœminam petere,
Nos te tam diu potuisse negare.

Et plane justior admiratio nostra, quam tua;
Miseris quamdiu non habent, petere natura est,
Non item tibi statim ac rogaris non dare.

ELOGIUM XXX. CENTURIONEM PER SERVUM LUCRATUR.

Matth. 8. Luc. 7.

Accurrite ad Christi Ducis stupendia.

Pugnaces animæ,

Inferenda vis cælo, violentis est opus.

Authoratur in novam expeditionem Centurio,
Cujus fides æquæ Cæsaris, ac Dei castris probata,

Impe-

Imperatoris utriusque
(Rara felicitate) occupavit affectus
Romanæ militiæ

Una hæc jam supererat experientia fortitudinis,
Ut quando deerat jam prope terra, quam vinceret,

Ipsam Empyreum expugnaret.

Nobilis Advena, & origine sua dignus, & sine,
Ferens legem in Moribus,

Quam Judæus solis jam in lapidibus asservaret,
Liberalia omnia nactus in Servo,

Amat in illo plus aliquid, quam commoda sua;

Unde redditum ex Paralyti inutilem,
Adhuc pretio diminutum non eredit.

Affini Naturæ indulget obsequia,

Quæ fortunæ dissimili non deberet;

Quem sanum exercuisset ut famulum,

Ægotum curat ut fratrem,

Nec aliam domum patitur fieri ministram remedii.

Quam quæ fuerat causa morbi.

Qui servum bonum ex raritate æstimat,
Vilem illum habere non potest.

Suppellectilis tam pretiosæ jacturam
Studet industria quacunque redimere.

Mendicat apud Christum patrocina,

De quo plura jam crederet, quam audisset,

In eo uno non felix,

Quod ad hoc munus Seniores illos adhibeat,

Quibus non aliud inerat meritum, quam Ætatis,

Accipitur ab humanissima Divinitate legatio,

Ac si diu foret optata,

Vix vocatus invitantes jam præit,

Doctores tumidos nil tale suspicantes,

Trahens in Scholam,

In qua legitimam colendi Dei rationem,

Ethnico discerent Præceptore.

Legatos expectare non potest amor impatiens,

Venit, qui miserat, acturus per se causam suam,

Ingerit violentiam precibus.

Et duritiem, si quæ inesse tantæ lenitati potuerat,

Vel ardore fidei eliquat,

Sape enim, qui placet hominibus, displicet Deo.

Domuerant Romani eo tempore totum prope terrarum orbem.

Leges Iudaorum asservatae in duabus lapideis tabulis.

Dicitur, quod hic servus erat illi pretiosus.

Dicebat enim, homo & ipse sum sub potestate constitutus: ideo frater.

Servus bonus corvo albo rarior.

Adiit enim primo Iudaos quos sibi demeruerat per synagogam iis adificatam.

Iudæis, utpote Christi hostibus, nullum meritum apud eundem.

Ivit enim illico cum illis: sed cum longe esset à domo, venit ad eum ipsemet Centurio.

Ait enim postea, non inveni tantam fidem in Israel.

Domine non sum dignus, ut intres sub tectum.

Vel

*Audiens autem Iesus, miratus est.
Romanus enim erat
Patrum sententia.*

*Sanatus servus, &
Dominus imbutus
luce caelesti, mox etiam
fuisse narratur
Episcopus.*

*De servis enim suis
ipse Christus mire
solicitus.
Hinc enim cepit Hebraeos
suos quodammodo fastidire, &
Ethnicis fidere libentius
dona sua.*

Vel pondere demissione arietat,
Stuper Christus amorum suorum peritiam
In Milite nondum suo;
Amare Romam in cive incipit,
Et quod tales in ea nascerentur,
Æternam Regno suo destinat sedem,
Salutem quam rogabatur dat servo,
Et quam non rogabatur dat Domino,
Affinem Charitati suæ curam
Sine laude non præterit,
Exprobat Popularibus.
In majori evidentia minorem fidem;
Constare volens hominibus
Nullius illum magnificare genus.
Qui præ Nobiliori indole suum quoque
Contemneret.

ELOGIUM XXXI.
NON HABENTI HOMINEM AD
PISCINAM OCCURRIT.

*Erat dies festus Iudaorum, & ascendit
Hierosolymam, est
autem Hierosolymis, &c.*

*Ex D. Hieron. in
comment. idem Probatica,
quod Pecuaris, ita dicta, quod
in ea pecora lavarentur.*

*Angelus descendebat
in piscinam, & movebatur
aqua.*

*In his jacebat multitudo
magna languentium, cæcorum,
claudorum, &c.*

*Causa morborum, ut
plurimum peccata,
effectus vero, respicienda.*

Qui transigitur inter miseros dies
Ille Christo est dies Festus,
Sabbatum ejus nunquam ex sui,
Semper ex alieni laboris desitione definias.
Pecuaris Piscinæ sub porticu,
Ab infelicibus Academicis
Philosophiam doloris exquirens
Pacatissima vultus serenitate
Desiderium minuit expetitæ procellæ.
Miseratus in ægritudinibus corporum,
Infortunium multiplex animorum,
In uno Nosocomio mundum universum inspiciens
Adhuc languores solertiæ Magistros non abolet.
Qui non amat causas morborum,
Morborum non semper odit effectus
Gaudet inde excitari hominem, unde torquetur,
Et quod est vinculum membrum,
Fieri membrum libertatem.